

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 94/2024-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Luboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **TWO – RENT – IMMOBILIEN GmbH**, Paulanergasse 14/4, Viedeň, Rakúsko, zastúpeného Podoba Legal s. r. o., Námestie sv. Anny 3, Trenčín, proti Všeobecne záväznému nariadeniu mesta Lučenec o miestnych daniach č. 9/2023 z 1. decembra 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 2. februára 2024 domáha vyslovenia porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1, 4 a 5 a zásady podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) označeným všeobecne záväzným nariadením mesta, ktoré bolo vydané podľa § 6 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov a podľa zákona č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v znení neskorších predpisov. Navrhuje napadnuté všeobecne záväzné nariadenie zrušiť, uložiť povinnosť mestu Lučenec zistiť miestne podmienky riadne a na základe rokovania so sťažovateľkou prijať primeranú sadzbu pre sťažovateľku a priznať náhradu trov konania.

2. Sťažovateľka porušenie základných práv odôvodňuje tým, že zvýšené daňové zaťaženie je neprimerané. Zo sťažnosti tiež vyplýva, že napadnuté všeobecne záväzné nariadenie považuje za iný zásah orgánu verejnej moci.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

3. Podstatou ústavnej sťažnosti je námietka porušenia označených práv napadnutým všeobecne záväzným nariadením.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

5. Ústavný súd konštatuje, že napadnuté všeobecne záväzné nariadenie nie je možné považovať za iný zásah orgánu verejnej moci. Iný zásah orgánu verejnej moci je taká faktická činnosť orgánu verejnej moci, ktorá nerezultuje vo vydaní právneho aktu. Všeobecne záväzné nariadenie obce je normatívnym právnym aktom, ktorým sa stanovujú práva a povinnosti neurčitému počtu druhovo určených subjektov s pôsobnosťou pre územie obce/mesta. Takýto normatívny akt orgánu verejnej moci je oprávnený ústavný súd posudzovať len z hľadiska jeho súladu s právnymi predpismi vyššej právnej sily podľa čl. 125 ods. 1 písm. d) ústavy v konaní o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ústavy, a nie v konaní o individuálnej ústavnej sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ústavy.

6. Vzhľadom na skutočnosť, že sťažovateľkou navrhované preskúmanie súladu napadnutého všeobecne záväzného nariadenia s ústavou v konaní podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnosti fyzickej alebo právnickej osoby je vylúčené, ústavný súd sťažnosť sťažovateľky podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietol z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie.

7. Nad rámec uvedeného ústavný súd dodáva, že sťažovateľka nepatrí ani medzi oprávnené subjekty na podanie návrhu podľa čl. 125 ods. 1 ústavy na vyslovenie nesúladu všeobecne záväzných právnych predpisov miestnych orgánov štátnej správy a všeobecne záväzných nariadení orgánov územnej samosprávy s právnymi predpismi vyššej právnej sily, preto jej návrh nemohol procesne relevantným spôsobom iniciovať takéto konanie. Navyše, ani v takomto konaní o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ods. 1 ústavy nie je možné zrušiť VZN, len vysloviť jeho nesúlad s právnymi predpismi vyššej právnej sily.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. marca 2024

Peter Molnár
predseda senátu